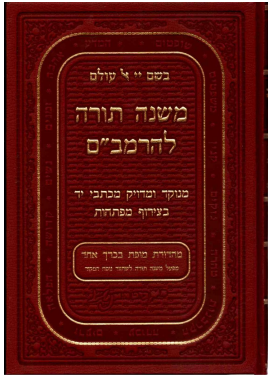

זבחים דף לא

הלכות טמאת אכלין

פרק רביעי

שיעור האוכל הנטמא

יב אכלין טמאין - שעווןן שנה, שכל אכל טמא אינו מטמא אלא בכביצה; ונטמאתן שנה, שכל אכל טמא אינו מטמא אלא במגע, ואינו מטמא אדם ולא פלים, לפיכך מצטרפין לטמא פקל שבשגיהן.
ביצד? פחצי ביצה אכל ראשון וכחצי ביצה אכל שני שבללן זה בזה - הרי זה שני, ואם נגע בתרומה, פסלה. פחצי ביצה אכל שני וכחצי ביצה אכל שלישי שבללן זה בזה - הרי זה שלישי. וכן כל פיוצא בזה; אפלו חצי ביצה אכל ראשון וחצי ביצה אכל רביעי שלק דש שבללן זה בזה - הרי הכל רביעי.

צירוף אוכלין לשיעור טומאה מקל שבשניהם

יג פביצה אכל ראשון וכביצה אכל שני שבללן זה בזה - הכל ראשון. חלקן - כל אחד מהן שני. נפל זה לעצמו וזה לעצמו על כפר שלתרומה - פסלוהו. נפלו שניהן כאחת - עשוהו שני.

דיני תערובת אוכלין טמאים

הלכות פסולי המקדשין

פרק ארבעה עשר

תנאי המחשבה הפוסלת

י אין אכילה פחותה מפזית ולא הקטרה פחותה מפזית. לפיכך, המחשב לאכל מדבר הראוי לאכילה פחותה מפזית, או שחשב להקטיר מדבר הראוי להקטרה פחותה מפזית, בין במחשבת זמן בין במחשבת מקום - הנזב כשר.

שיעור המחשבה הפוסלת

חשב לאכל פחצי זית בחוץ ולהקטיר פחצי זית בחוץ, או שחשב לאכל פחצי זית אחר זמן אכילה ולהקטיר פחצי זית אחר זמן הקטרה - הנזב כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין. ואם הוציא בלשון אכילה, ואמר שיאכל פחצי זית ותאכל האש חצי זית - הרי אלו מצטרפין; לשון אכילה אחד הוא...

צירוף מחשבת אכילה והקטרה

חשב לאכל או להקטיר פחצי זית, ונזר וחשב על חצי זית אחר באותה המחשבה - הרי אלו מצטרפין. חשב לאכל פחצי זית, ונשתאכל בהמה או חיה פחצי זית, בין במחשבת מקום בין במחשבת זמן - הרי אלו מצטרפין, ששם אכילה אחד הוא.

צירוף מחשבת אכילת אדם ואכילת בהמה

חשב על פזית שיאכלוהו שנים - הרי אלו מצטרפין. חשב לאכל פזית ביתר מכדי אכילת פס - הרי זה מצטרף.

מחשבת אכילה בשנים או בזמן מרובה

פרק ששה עשר

מחשבת הזמן

ד חשב על חצי זית במחשבת הזמן ועל חצי זית במחשבת המקום, ונזר וחשב על חצי זית אחר במחשבת הזמן - הרי זה פגול. וכן אם חשב על חצי זית במחשבת הזמן, ונזר וחשב על פזית, חציו במחשבת הזמן וחציו במחשבת המקום - הרי זה פגול.

צירוף מחשבות פגול לחצאי שיעור

פסקי הרמב"ם על תחילת פרק שלישי - בדף הבא.